

Es sempre molt satisfactori el poguer cumplir ab el dever inherent á un càrrech, per dificultós que ell siga, si 's tenen medis per desempenyar-lo be; mes careixent jo d' aquets medis, (puig reconech que 'm faltan aquellas condicions d' aptitut tant necessarias en circumstancies com la d' ara,) me veig obligat, abans que tot, á demanarvos un xich de benevolencia en favor meu, ja que no deixaréu de comprendre que ha sigut tant més espinosa la tasca de redactar aquesta Memoria per quant el recort de las del meu antecessor, D. Frederich Ros, farà que trobeu molt gran la diferencia que hi ha entre ellas, diferencia que resulta en desventatja meva. Partint, donchs, d' eixa notoria inferioritat, espero que 'm dispensaréu els defectes del present treball.

La Junta Directiva ha procurat ferse digna de la confiansa qu' en ella depositáreu, aprofitant, al efecte, quantas ocasións se li han presentat per enaltir el bon nom de que ja nostra Cámara disfruta, y treballant ab especial estímulo en tot quant, directa ó indirectament, pogués esser beneficiós per l' agricultor, obehint aixís al objecte primordial de la seva creació. Tots els individuos de la Junta s' han vist animats del mateix desitj, á tots els ha mogut idéntica aspiració; únich modo d' obtindre un prósper resultat en sas gestións.

Que nostra aymada Cámara prospera, no creh que 's posi en dupte, principalment si 's te en compte que estém encara en els comensaments de sa constitució, y ja se sab que 'ls principis sempre son dificultosos. Y si aixó es cert tractantse de quantsevol societat, molt més ho es en corporacións que, com la nostra, han tingut de lluytar variadas vegadas en contra d' interessos particulars, y es cosa, per desgracia, massa evident, que no 's te sempre aquella disposició de l' ánimo necessaria pera posposar el nostre propi guany al be de la generalitat. Y aquest be general es el que volém nosaltres, es el únich que la Cámara ambiciona, y ell, sols ell, deu esser la norma de la conducta nostra. No essent aixís, jamay res ferse podria en profit del pròxim, jamay cap entitat agricola ó económica, que no partís de tal principi, podria subsistir. Si tot y obrant d' eix modo de dificultats no 'n mancan, puig que d' enemichs ne surten sempre, ¿qué resultaria si 's procedís d' altra manera?

Y, cregueho, molt estimats consocis, á la Cámara no n' hi faltan d' enemichs, puig es propi de la flaqueza humana que tot aquell que no es, no ha sigut, ni será may bo per fer res en be d' un altre, es el qui més critica al que ho fa fins posantse en perill moltas vegadas. Aquesta pobresa d' esprit, aquest desconeixement del altruisme,